

Ảnh: Nguyễn Thu Hà

Ảnh: Trần Hoa

Sống tích cực Lễ hội hồng của những trái tim

Kỉ lục 2.545 đơn vị máu trong tổng số 4.327 người đăng kí hiến máu là kết quả của cuộc vận động hiến máu nhân đạo toàn miền Bắc được tổ chức tại Sân vận động Mỹ Đình ngày 24/2 vừa qua. Chỉ với khoảng 3 tháng chuẩn bị từ khi có ý tưởng đến khi thực hiện nhưng con số trên đã nói lên rất nhiều điều...

Hành trình từ những chuyến đi

Lễ hội “Xuân hồng 2008” diễn ra nhằm lập kỷ lục nhiều người hiến máu nhất tại Việt Nam. Chương trình được phối hợp thực hiện bởi Viện huyết học - Truyền máu Trung Ương và Hội TNTN Vận động hiến máu nhân đạo TP. Hà Nội. Viện huyết học đã đến các bệnh viện để nắm bắt cụ thể tình hình thiếu máu trong cả nước. Bên cạnh đó, TNTN vận động hiến máu nhân đạo với 5 chi hội cùng các câu lạc bộ đã hoạt động hiệu quả trên địa bàn TP. Hà Nội và một số tỉnh miền Bắc. Không chỉ khuyến khích học sinh, sinh viên trong trường tham gia, Hội thanh niên tình nguyện còn mở rộng hoạt động trong điểm dân cư khu vực mình. Những cái tên ý nghĩa như: Chi hội 6/1 (Ngày tổng tuyển cử trong cả nước), chi hội 27/2 (Ngày thầy thuốc Việt Nam), chi hội 7/4 (Ngày hiến máu nhân đạo toàn dân), chi hội 15/10 (Ngày truyền thống Hội Liên hiệp Thanh niên Việt Nam), chi hội 5/12 (Ngày Quốc tế những người tình nguyện) đã trở nên quen thuộc với nhiều người đặc biệt là sinh viên các trường đại học ở Hà Nội.

Nghìn trái tim hồng

Đến sân vận động Mỹ Đình hôm 24/2, bạn cảm nhận được ngay sự tiếp đón ân cần của những người tổ chức. Những chỉ dẫn với những dòng chữ lớn được bày ngay lối vào. Phiếu đăng kí hiến máu tình nguyện với 3 màu trắng, vàng, hồng được phát tận tay bạn. Khi

được hỏi, bạn Đặng Hồng Tùng, lớp Thú y K51, Trường ĐH Nông nghiệp I cho biết: “Việc có 3 màu chỉ để thuận tiện cho việc phân chia số lượng người hiến máu và bố trí khu vực dễ dàng. Bình thường thì viện huyết học có phân chia thành 2 loại màu xanh cho người nhận thù lao và màu hồng cho người hiến máu tình nguyện...”. Việc lấy máu được thực hiện sau khi khám lâm sàng và xét nghiệm. Nếu đủ điều kiện, người hiến máu được phát túi đựng máu có ghi đúng tên tuổi như trong giấy đăng kí. Trước khi lấy máu bạn có thể uống một cốc trà đường sau đó chờ gọi tên để bác sĩ lấy máu. Túi đựng máu gồm 3 túi lớn và một túi nhỏ với các ống dẫn thông nhau, máu được lấy vào 1 túi, các túi còn lại sử dụng sau khi xét nghiệm để thu tách hồng cầu, tiểu cầu... Bình nhì Nguyễn Đức Công, lớp Máy phát vô tuyến điện, Lữ đoàn Thông tin 26 chia sẻ: “Lần đầu đi hiến

máu nhưng mình không thấy run. Nếu đủ điều kiện, lần sau mình sẽ tiếp tục đi hiến máu...". Còn Hoàng Văn Duy, sinh viên K51, Trường ĐH Công nghệ (ĐHQGHN) với kinh nghiệm 3 lần hiến máu thì đó là chuyện rất bình thường. Cậu chờ đến lượt với tâm trạng rớt ruột và không dừng lại ý định hiến máu tình nguyện trong những lần tiếp theo. Quan tâm tới những điều bình thường, ban tổ chức lễ hội đã thực hiện những điều giản dị theo cách đó. Nói chuyện với bạn khi lấy máu để cho bạn thêm can đảm, hay đơn giản chỉ là một nụ cười, sự chu đáo trong hướng dẫn, cẩn thận trong quá trình lấy máu... tất cả đã thực sự sưởi ấm trái tim bạn trong một ngày hội lộng gió...

Lễ hội kết thúc trong sự hưởng ứng nhiệt liệt của mọi người khi nghe Viện trưởng Viện Huyết học truyền máu TƯ - PGS. Nguyễn Anh Trí công bố kết quả. Con số 2.545 đơn vị máu đã vượt xa kỉ lục năm ngoái tại TP. Hồ Chí Minh. *"Những giọt máu hồng của các bạn sẽ được sử dụng ngay trong hôm nay, ngày mai, tuần sau"* - lời phát biểu của ông Viện trưởng cứ vương vấn mãi trong chúng tôi trên chặng đường về.

Trần Thị Hoa

Tâm tình SV

Những "anh chàng Scotland"

Bước chân vào Trường ĐHKHXH&NV, tôi đã có sẵn trong đầu một định kiến về "con trai khối C": ngoại hình không đẹp, không ga-lăng cũng chẳng mạnh mẽ... nói tóm lại là không có chút nam tính nào cả. Thế là tôi đặt cho họ một cách gọi riêng: "những anh chàng Scotland" (trang phục truyền thống của đàn ông Scotland là váy mà).

Định kiến ấy đã được chứng minh "về cơ bản là đúng" đối với con trai lớp tôi. Cả lớp có 11 anh chàng, như thế cũng không phải là ít so với các lớp khác trong trường, nhưng con trai lớp tôi lại không chứng tỏ được "sự mạnh mẽ" của họ. Những việc nặng như kê bàn, kê ghế họ thường đùn đẩy cho nhau, không chịu làm, những lúc cần chạy đi lấy micro, lấy phấn cho giảng viên họ cũng mặc kệ, cứ ngồi yên nhìn các bạn nữ làm. Các hoạt động xã hội, các tổ đội nhóm tình nguyện, ngoại khoá họ hầu như không tham gia (ngoại trừ 2 bạn nam làm cán bộ lớp). Tôi và mấy đứa bạn đã từng nhìn các anh sinh viên khoá 47 học cạnh lớp tôi mà ao ước rằng: *"Giá như con trai lớp mình bằng được một nửa các anh ấy!"*.

Nhớ dịp 20/10 năm thứ nhất, lớp tôi chỉ liên hoan bánh kẹo rồi về, buồn tẻ và chán ngắt. Dịp 8/3, có 2 anh chàng đứng lên chủ trì tổ chức cho phái nữ trong lớp còn các anh khác người thì bỏ về trước, kẻ ở lại thì ngồi cuối lớp, chuyện trò, bình phẩm, cười đùa rất... vô tư. Tôi thấy thất vọng và nhớ về lớp học hồi cấp III. Tôi đã ước giá như mình có thể quay lại thời còn là học sinh trung học...

Đầu năm thứ hai, tôi thấy con trai lớp tôi có chút gì đó thay đổi. Sự thay đổi ấy rất nhỏ, chỉ cảm nhận được như vậy chứ khó có thể diễn tả thành lời. Dịp

Nỗi niềm tình nguyện viên áo đỏ

Kim Dung, một thành viên của đội TNTN vận động hiến máu nhân đạo cho biết: "Cái cần nhất bây giờ đó là mọi người đừng quá vô tình lãnh cảm trước những thông điệp chúng tôi mang đến. Đó chính là tâm huyết, là những hi sinh thầm lặng của tất cả các tình nguyện viên, những người tuyên truyền đầy trách nhiệm". Các tình nguyện viên luôn cảm thấy sợ hãi trước những câu nói đầy hàm ý, những cái nhìn vô cảm, những hành động đùa cợt quá đáng của nhiều người. Không ít bạn trẻ đã phải từ bỏ công việc tuyên truyền hiến máu nhân đạo vì không chịu được những lời đàm tiếu của bạn bè. T.Huyền tâm sự: "Chúng mình đã làm hết sức nhưng mọi người không hiểu lại còn nghĩ xấu khiến nhiều lúc thấy rất nản... Thật ra ngoài ý nghĩa cao đẹp, đi hiến máu mọi người còn có những lợi ích nhân tiện như: biết được bệnh của mình, được tư vấn, được biết nhóm máu của mình và vô khối những lợi ích sẽ xuất hiện trong tương lai khác nữa! "

Nguyễn Thu Hà (ghi)

20/10, “những anh chàng Scotland” đã khiến tôi và các bạn nữ trong lớp phải thay đổi suy nghĩ. Sáng hôm đó, mới đến cửa, tôi cũng như những bạn nữ khác rất bất ngờ, tưởng mình vào nhầm lớp. Một khung cửa treo đầy bóng bay hình trái tim màu hồng, một hình trái tim rất to kết bằng hoa hồng trên bức tường phía cuối lớp - thật đẹp và lãng mạn. Bấy giờ tôi mới để ý thấy “các chàng Scotland” hôm nay trông thật bảnh, quần âu, áo sơ mi trắng “cắm thùng”, nhìn sao mà dễ thương! Lúc sau mẩu anh chàng mang đến một tấm bìa lớn, nổi bật lên là dòng chữ “I ♥ Y” kết bằng dây thừng. Một cô gái “đứng” trong hình trái tim đó. Xung quanh là những lời chúc được viết trên hình bàn tay, bàn chân, hình ngọn lửa... Những lời chúc trên đó đã làm chúng tôi thực sự xúc động: “Các bạn ơi! Hôm nay các bạn có mỗi chân không khi cả đêm qua các bạn cứ chạy hoài trong tâm trí tớ?”. Bạn cũng sẽ bật cười khi đọc lời chúc “Chúc các bạn nữ lớp mình trẻ mãi không già, mà già rồi thì... sẽ trẻ lại”...

Trong lúc các bạn nam khác đang chuẩn bị thì chàng Kiên - Bí thư chi Đoàn đứng lên thay mặt các bạn nam có “đôi lời” tâm sự với “phần còn lại của lớp”. Phần tặng quà, liên hoan văn nghệ, chơi trò chơi mới thực đáng nhớ. Mỗi bạn nam sẽ bốc thăm, trúng tên bạn nữ nào thì sẽ xuống tận chỗ ngồi của bạn đó, đưa tay đỡ bạn nữ đi từ cuối lớp lên đầu lớp. Tôi vẫn còn nhớ hình ảnh

Xuân Giang trông ngô ngố với một chiếc cặp tóc trên đầu, hay Trường Sơn xô giày giúp Hoàng Dung như chàng hoàng tử tìm người đi vừa chiếc hài trong câu chuyện cổ tích... Rồi hát hò, rồi chơi trò chơi và đến lúc ấy cả lớp mới phát hiện ra những khả năng tiềm ẩn của “các anh chàng Scotland”: hát Bông hồng thủy tinh hay hơn Bức Tường, thổi sáo, làm thiệp, kể chuyện cười... Từ khi “sống đời sinh viên”, đó là lần đầu tiên tôi cảm thấy ấm áp, thấy thân thiết với lớp mình đến thế! . Tôi cảm thấy nơi đây đang dần trở thành ngôi nhà thứ hai của mình. Tôi đã ước thời gian trôi thật chậm để có thể cảm nhận và tận hưởng hết những phút giây ngọt ngào, hạnh phúc...

Giải bóng đá nam chào mừng kỷ niệm 15 năm thành lập Khoa Xã hội học, con gái lớp tôi đến khá đông và cổ vũ rất nhiệt tình cho đội nhà. Sự nhiệt tình của đội cổ động viên đã khích lệ tinh thần, tăng thêm sức mạnh cho con trai. “Những anh chàng Scotland” đã chơi bóng rất hay và đẹp mắt. Những dịp liên hoan lớp, những lần đi cổ vũ như thế, đã giúp tôi nhận ra con trai lớp mình không tệ như mình vẫn tưởng, thậm chí còn rất “đáng yêu”. Giờ đây tôi cảm thấy gắn bó với lớp, thấy yêu quý “những anh chàng Scotland” hơn rất nhiều. Cảm ơn các bạn đã cho tôi những khoảnh khắc vui vẻ, những kỷ niệm ngọt ngào trong quãng đời sinh viên. Các bạn đã giúp tôi tìm thấy niềm vui, hạnh phúc từ ngay những điều giản dị, những con người ngay xung quanh mình. “Bạn sẽ không thể thấy hạnh phúc nếu cứ mãi mê đi tìm hạnh phúc ở nơi nào đó hay ngồi than thở tại sao hạnh phúc lại không đến với mình. Hạnh phúc là những điều giản dị và hết sức bình thường ở rất gần chúng ta. Chỉ cần bạn biết trân trọng nó”. Tôi yêu các bạn, “những anh chàng Scotland” của tôi.

Doan Trang

K50, Khoa Xã hội học

“Sống trong sợ hãi” thời tăng giá

Trở lại giảng đường sau mấy tuần nghỉ Tết, đa phần sinh viên chúng tôi “run rẩy” khi thấy giá tất cả các mặt hàng đều tăng đến chóng mặt. Chẳng giống như mọi năm, ngày đầu tiên vừa gặp nhau, sau câu chúc mừng năm mới, đề tài mà ai cũng muốn bàn đến là chuyện giá phòng tăng, hàng hóa đắt...

Ròng rã với bánh chưng

Không phải là không có dự đoán trước, nhưng việc giá cả “lên trời” đến mức như thực tế hiện nay khiến Hoàng Thị Xuân (sinh viên Học viện Bưu chính Viễn thông) thật sự không thể không giật mình: 10.000 đồng/mớ rau cần; 6.000 đồng/mớ cải xoong, 15.000 đồng/kg rau cải; 7.000 đồng/kg bắp cải; 8.000 đồng/kg cà chua; 3.000 đồng/củ su hào. Với chiếc ví lúc nào cũng lép kẹp của sinh viên, được định mức từ 4.000 - 5.000 đồng/bữa/người, Xuân không dám trả giá, nhanh chân bước vội, theo sau là tiếng bĩu môi, suyt miệng của bà bán hàng: “Giá hàng nào mà chẳng thế, không mua thì nhịn rau thôi cháu ạ!”. Và đúng là chỉ có nhịn rau xanh mới là biện pháp giải quyết trước mắt của cô. Mấy ngày đầu, Xuân quanh quẩn với su hào, khoai tây mang từ quê (Hà Nam) lên, quanh đi quẩn lại cũng chỉ hai thứ rau đấy, không được thay đổi nên bữa cơm cũng mất ngon... Nhưng rồi đến lúc rau ở nhà cũng hết... thì chưa biết thay chúng bằng thứ gì. Trước đây, Xuân và một chị ở cùng phòng (đã đi làm) góp tiền ăn chung,

tiêu chuẩn hai chị em là 10.000 đồng/1 bữa nhưng bữa ăn cũng tạm tạm, không hẳn là ngon, tuy nhiên cũng có món này món nọ đảm bảo chất rau, chất đạm cho nhu cầu năng lượng của cơ thể. Còn bây giờ tăng lên 15.000 đồng/bữa/2 người mà chất lượng bữa ăn lại giảm đi đáng kể. Điệp khúc đi chợ của Xuân là cá khô và lạc. Và đến món dân dã, sinh viên nhất là đậu phụ cũng tăng từ 500 - 600 đồng/bìa (trước Tết) đến 1.200 đồng/bìa (sau Tết) khiến cho hai chị em cũng không được gặp thoải mái: “Bọn em chỉ được mua 2 bìa đậu và một quả cà chua để nấu canh cho đủ nước và cái... Đề tài hot nhất được bàn luận sôi nổi nhất của bọn em là giá thực phẩm tăng, ai lại những 20.000 đồng một mớ rau muống vừa cần cối, vừa úa vàng, bằng vài lạng thịt ăn đủ cho cả nhà ở quê. Thật là rùng mình...” - Xuân thốt lên.

Nhìn mâm cơm lèo tèo vài miếng thịt kho tàu cộng ít củ hành muối, Hoàng Yến (sinh viên Trường ĐH Ngoại ngữ, ĐHQGHN) chua xót thông báo: “Hôm nay là bữa ăn sang trọng cuối cùng của chúng ta, không biết ngày mai sẽ ăn kiểu gì đây?”. Có thịt, có dưa hành là do Yến gói từ quê lên chứ trong cơn bão giá này, chỉ liếc qua hàng thịt cô cũng chẳng dám nữa là... “Không những giá rau xanh, thịt, cá tăng mà đến mì tôm cũng tăng lên 2.000 đồng/gói khiến nhiều sinh viên bây giờ quên hẳn khái niệm ăn sáng, gộp được bữa nào, quên được bữa nào là bọn em thực hiện ngay...” - Xuân tâm sự.

Không được chứng kiến những cảnh đói mặt mua bán tấp nập ở chợ nhưng các bạn sinh viên nội trú cũng bị “cơn bão giá” tấn công khi suất ăn của họ đã tăng lên 10.000 đồng mà mà dạ dày vẫn liên hồi biểu tình vì đói. Một số bạn tiếc tiền nên 3 - 4 ngày liền chỉ ăn bánh chưng mang lên từ nhà. “Nóng bụng bọn em cũng phải cố chịu, sinh viên mà!” - một nhóm sinh viên nội trú tại KTX Mễ Trì cho biết.

Chủ nhà trọ tạt nước theo mưa...

Không hẹn mà gặp, tất cả các chủ nhà đồng loạt tăng giá cho thuê phòng sau dịp Tết. Một căn phòng rộng 8 - 9 m² đủ cho 2 người

trước kia chỉ 400.000 đồng/tháng, giờ đây đã tăng lên tới 500.000 - 600.000 đồng/tháng khiến sinh viên ta chịu một phen khốn đốn. *“Đi không được, ở cũng chẳng xong, bây giờ việc tìm nhà không đơn giản mà ở đâu cũng tăng giá chứ không phải chỉ có khu vực mình. Mà nơi này mình ở cũng quen rồi. Bây giờ đi tìm nhà thì phải tìm hiểu thêm khu vực đó an ninh có tốt không, chủ nhà là người như thế nào... Phức tạp nên bọn em đành phải chấp nhận trả thêm tiền...”* - Xuân bù ngủ chia sẻ.

Chưa hết bàng hoàng khi tiền ăn, tiền ở tăng thì nhiều bạn sinh viên lại thêm choáng khi chủ nhà thông báo: Tiền điện năm nay tăng từ 1.500 đồng - 2.000 đồng/kW, nước tăng lên 50.000 đồng/người.

Giải pháp

Đa phần sinh viên trọ học ở thành phố đều là con nông dân, công nhân. Ở quê nhà, bố mẹ họ phải chắt bóp, tần tảo trong việc chi tiêu từng khoản để cố gắng gửi lên cho con 700.000 đồng - 800.000 đồng/tháng. Trong thời điểm giá tăng như vũ bão này, các bậc phụ huynh cũng chẳng thể cố sức hơn được nên sinh viên phải tự mình tìm cách chống đỡ. *“Lượng tiền gia đình cung cấp không thay đổi, bọn em phải chi tiêu hạn chế hơn, bớt các khoản tụ tập, hạn chế đi sinh nhật. Trước kia, bọn em có những buổi gặp nhau cuối năm, đầu xuân, nhưng đến nay thì cắt luôn...”* - Yến bù ngủ cho biết. Nhiều bạn sinh viên nội trú lại tiết kiệm tiền bằng cách nấu ăn chui hoặc là nấu ăn với những bạn ở ngoài: *“Mặc dù tiền điện nước, nhà của bọn em không bị ảnh hưởng nhưng đa phần gia đình chúng em đều không có điều kiện nên chúng em vẫn phải giảm thiểu mọi chi phí sinh hoạt”* - nhóm bạn sinh viên Trường ĐH Ngoại ngữ thổ lộ.

Đi làm thêm, đi gia sư là phương cách mà đa phần các bạn sinh viên chọn và lên kế hoạch để chống chọi với cơn bão giá, để duy trì cuộc sống không quá thiếu thốn, không quá lệ thuộc vào giá cả thực phẩm. *“Mình cũng phải ăn, cũng phải sống chứ, nếu cứ ăn thiếu chất lâu dài thì làm sao có thể chịu nổi. Đành phải tăng cường giờ dạy thêm. Điều đó cũng ảnh hưởng tới thời gian học tập, nhưng đành phải chịu. Chẳng lẽ, là thanh niên mà cứ thiếu tiền lại cầu cứu bố mẹ!”* - Xuân giải bày.

Minh Nhật

Báo PNVN

Xe đạp lên ngôi

Sau một vài năm dường như đối với sinh viên thì đi xe đạp là điều chẳng ai muốn vì vừa lạc hậu, vừa chậm chạp lại không thể hiện được phong cách của mình. Nhưng trong thời gian trở lại đây không biết có phải vì những lí do khách quan hay không mà giới trẻ đặc biệt là giới sinh viên lại quay trở về với xe đạp như một loại “mốt”. Thanh Hải (sinh viên năm thứ 2, Học viện BC&TT) tâm sự: *“Giá sinh hoạt bây giờ lên cao quá, đi xe máy sẽ có thêm nhiều khoản phát sinh nên mình chuyển sang đi xe đạp cho đỡ tốn kém, vừa tiết kiệm được một khoản vừa rèn luyện sức khỏe...”*.

Hầu hết các nhà gửi xe trong các trường đại học đều chật kín xe đạp. Lượng xe máy thì giảm đi trông thấy. Thanh Tùng (sinh viên năm thứ nhất - Trường ĐH Xây dựng) tâm sự: *“Bây giờ đi xe máy phải kèm thêm chiếc mũ bảo hiểm. Đi một mình thì không sao nhưng thêm một người nữa thì cũng khá phức tạp, nhất là những lúc đi đón bạn gái chẳng lẽ phải mang thêm 2 chiếc mũ bảo hiểm kè kè, thật là bất tiện...”*. Nhiều bạn sinh viên lí giải việc đi xe đạp cũng có nhiều cái lợi như tiền gửi xe ít hơn, không phải mua xăng nên đỡ tốn tiền lại có thể luôn lách khắp mọi nơi đặc biệt là những khi tắc đường. Hơn nữa lại không phải lo đội mũ bảo hiểm. Minh Tâm (sinh viên năm thứ 3 - Trường ĐH Sư phạm Hà Nội) chia sẻ: *“Mình thường đi xe máy đến trường nhưng hôm nào cũng muộn vì tắc đường hay vì chủ quan nên dậy muộn. Từ khi chuyển sang đi xe đạp đến giờ mình phải thường xuyên dậy sớm hơn trước nên không mấy khi muộn giờ như trước. Đi xe đạp cũng có khá nhiều cái hay đặc biệt là những hôm trời mưa thì lúc ấy mới thấy xe đạp tiện ích không phải lo xe ngập nước tắt máy, cũng không gây ô nhiễm môi trường”*.

Với thời điểm sắp đến Tết mà giá cả lại tăng nhanh chóng mặt đó cũng chính là một lí do để cánh

Ảnh: Bùi Tuấn

XE ĐẠP ƠI!

Do giá xăng dầu tăng đến 14.500 đồng/lít nên với sinh viên, những người luôn trong tình trạng “viêm màng túi” có lẽ khó có thể ngày nào cũng cưỡi xe máy vì vụ đến trường được mà đi xe buýt thì chật trội, chen lấn nhau vì vậy giải pháp tối ưu nhất là tìm về với chiếc xe đạp - phương tiện tưởng chừng đã bị lãng quên từ lâu...

sinh viên ta lựa chọn xe đạp là phương tiện để đi đến trường. Chủ của một cửa hàng bán xe đạp trên đường Cầu Giấy cho biết, xe đạp bây giờ cũng có nhiều kiểu dáng hợp với phong cách của các bạn trẻ, nhiều xe kiểu giống Hàn Quốc khá được nhiều bạn trẻ thích mà giá cả lại không cao lắm. Nhiều bạn sau khi mua về còn tìm cách sửa sang cho chiếc xe của mình độc đáo, mới lạ nên khó có thể tìm được cái thứ hai. Vậy nên ai bảo đi xe đạp không thể hiện phong cách riêng là một sai lầm lớn.

Tình yêu xe đạp

Trong tình yêu có muôn ngàn lối đi đâu phải cứ vì vụ trên xe máy hoặc gặp nhau tình cờ trên xe buýt mới gọi là tình yêu đẹp. Tình yêu xe đạp cũng có nhiều cái thú vị có khi còn nhiều kỉ niệm hơn xe máy, xe buýt, bởi lẽ thời học phổ thông máy ai có xe máy để đi, chủ yếu là đi xe đạp thế mà tình yêu cứ ngọt ngào, sâu sắc khó quên. Mạnh Dũng (sinh viên năm thứ 4, Trường ĐH Công nghiệp) tâm sự: “Mình ở cách trường 3 cây số nên thường đi học bằng xe đạp.

Tình yêu của mình cũng gắn bó với chiếc xe đạp này bởi lẽ mỗi lần đi chơi bằng xe đạp mình cùng bạn gái có nhiều thời gian tâm sự hơn và thấy quãng đường dường như ngắn lại...”. Nhiều bạn trẻ tìm đến xe đạp không phải vì tiết kiệm tiền mua xăng mà đơn giản bởi xe đạp là một vật kỉ niệm của thời học trò. “Lâu lâu lại kéo xe đạp ra đi sẽ đem lại cho mình cảm giác thời học sinh nghịch ngợm thừa nào. Mỗi lần rong ruổi trên chiếc xe đạp mình lại thấy thoải mái và yêu cuộc sống hơn” - Tuấn Anh (sinh viên năm thứ 3 - Trường ĐH Giao thông Vận tải) tâm sự. Đối với những đôi lứa yêu nhau nếu cứ đi xe máy mà ngắm cảnh, ngắm trăng hoặc dạo phố thì có lẽ sẽ chẳng còn gì là lãng mạn và thơ mộng nữa, mà chỉ khi ngồi trên xe đạp mới thấy được niềm hạnh phúc và cảm nhận mình đang trong dòng chảy của cuộc sống ồn ào, náo nhiệt này.

Còn gì thú vị hơn khi vào một ngày đẹp trời cùng người yêu đi đâu đó dã ngoại bằng xe đạp. Phải chăng vì thế mà có một thời gian xe đạp đôi khá được các bạn trẻ ưa thích, có những nơi cho thuê xe đạp đôi với giá cũng rất sinh viên. Do vậy khi xe máy, xe buýt, xe hơi đang trở thành một trào lưu và tràn ngập thị trường thì xe đạp vẫn không hề mất đi vị trí mà dường như ngày càng được bạn trẻ tìm đến như một phương tiện cần thiết và thông dụng nhất.

Thu Hằng

HV Báo chí & Tuyên truyền